

Список літератури

1. Об аудиторской деятельности : Закон Республики Беларусь от 12.07.2013 № 56-3. URL: <http://www.pravo.by/document/?guid=3871&p0=H11300056> (дата обращения: 01.04.2020).
2. Коротаев С. Л., Немеровец А. В. Актуальные проблемы аудита в Республике Беларусь: демпинг. *Науковий вісник Ужгородського університету : Серія: Економіка*. 2015. Вип. 1 (45), т. 2. С. 355–359. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/4376> (дата обращения: 01.04.2020).
3. Лемеш В. Н. Рейтинг и контроль качества аудита в Республике Беларусь // Приоритетные векторы развития промышленности и сельского хозяйства : материалы I Междунар. науч.-практ. конф. (г. Макеевка, 26 апреля 2018 р.) / под ред. Е. П. Чучко, Н. Л. Савкина, П. Б. Должанова. Макеевка : Донбас. аграр. акад., 2018. С. 195–200.
4. Согласование условий аудиторских заданий (МСА 210) // Бухгалтерский учет. Налоги. Аудит : сайт. 10.01.2017. URL: https://www.audit-it.ru/terms/audit/msa_210.html (дата обращения: 01.04.2020).
5. Национальные правила аудиторской деятельности «Профессиональная этика лиц, оказывающих аудиторские услуги» : утв. Постановлением М-ва финансов Республики Беларусь от 19.12.2007 № 189. URL: http://www.minfin.gov.by/upload/audit/rules/postmf_191207_189.pdf (дата обращения: 01.04.2020).
6. О совершенствовании отношений в области закупок товаров (работ, услуг) за счет собственных средств : Постановление Совета Министров Республики Беларусь от 15.03.2012 № 229. URL: <http://pravo.by/document/?guid=3871&p0=C21200229> (дата обращения: 01.04.2020).
7. О вопросах закупок товаров (работ, услуг), аттестации и подтверждения квалификации аудиторов : Постановление Совета Министров Республики Беларусь от 28.12.2019 № 936. URL: <http://pravo.by/document/?guid=12551&p0=C21900936&p1=1> (дата обращения: 01.04.2020).

УДК 336.771

Ліщенко В. А., аспірант

Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь, Україна

ЗАВДАННЯ ТА ЦІЛІ ГРОШОВО-КРЕДИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ

Грошово-кредитне регулювання, яке здійснюється Національним банком України, є одним з складових економічної політики держави і представляє собою сукупність заходів, направлених на зміну рівня відсоткових ставок, грошової маси в обороті, обсягів кредитів та інших показників грошового обігу

і ринку позикових капіталів. Воно направлене на досягнення стабільного економічного зростання, безробіття та низького рівня інфляції. В законах про Національний банк особливо підкреслюється їх відповідальність за стабільність грошового обороту і курсу національної валюти.

Вище вказана проблема є актуальною на сучасному етапі розвитку науки та грошово-кредитної політики держави, оскільки через правильно виставлені цілі та завдання можна призвести монетарну політику до економічного зростання.

Дослідженням цієї проблеми у різні періоди займалися такі вчені: О. Береславська, А. Гальчинський, В. Базилевич, К. Базилевич, Л. Баластрик, В. Козюк, С. Мочерний, М. Пуховкіна, М. Савлук, В. Стельмах, А. Чухно, В. Ющенко та інші.

В економічній енциклопедії розкривається сутність грошово-кредитне регулювання – це сукупність форм, методів і важелів державного впливу на грошово-кредитну сферу.

Основні напрями грошово-кредитного регулювання банківської ліквідності, управління державним боргом і регулювання обсягу кредитних операцій, грошової емісії та ризику й ліквідності [3, с.156].

Сутність грошово-кредитного регулювання економіки за допомогою грошово-кредитних інструментів полягає у впливі на грошову пропозицію та ціну кредиту. Грошово-кредитне регулювання, яке здійснюється центральним банком, є одним з елементів економічної політики держави і представляє собою сукупність заходів, направлених на зміну грошової маси в обороті, обсягів кредитів, рівня відсоткових ставок та інших показників грошового обігу і ринку позикових капіталів. Воно направлене на досягнення стабільного економічного зростання, низького рівня інфляції та безробіття. В законах про центральні банки особливо підкреслюється їх відповідальність за стабільність грошового обороту і курсу національної валюти.

У загальному вигляді завдання монетарної політики полягає у створенні умов, за яких економічні агенти, реалізуючи свободу вибору, здійснювали б дії, що збігаються з цілями економічної політики держави.

Грошово-кредитна (монетарна) політика центрального банку не є автономною. Кінцева мета грошово-кредитного регулювання економіки збігається з основоположними цілями макроекономічної політики держави. Тобто, центральний банк, будучи функціональним органом країни з регулювання грошового обігу, прагне досягнення цілей, що їх ставить перед собою уряд.

Цілі грошово-кредитної політики можна поділити на три групи:

- стратегічні;
- проміжні;
- тактичні (табл. 1).

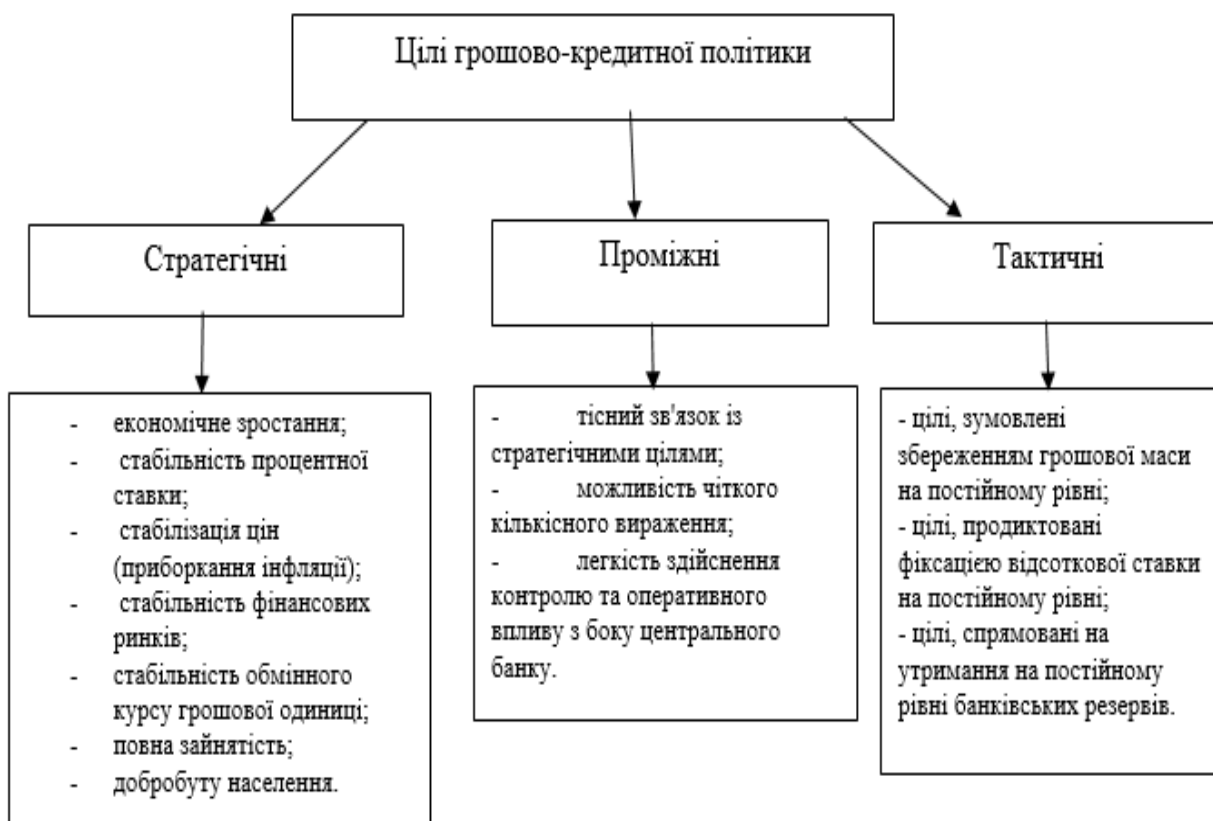

Рисунок 1 – Цілі грошово-кредитної політики

Джерело: побудовано автором з використанням[1]

Стратегічні цілі є основними в економічній політиці держави.

Стратегічними цілями монетарної політики центрального банку повинні бути кінцеві цілі економічної політики держави. Центральний банк має сприяти досягненню вказаних цілей. Щодо стратегічних цілей у нього не повинно бути розбіжностей з урядом.

Проміжні та тактичні цілі грошово-кредитної політики полягають у змінах певних економічних процесів для сприяння досягненню стратегічних цілей. Проміжні цілі є індикаторами грошового ринку, які дають змогу відслідковувати загальні макроекономічні тенденції [4, с.28].

Головним завданням грошово-кредитної політики держави є забезпечення стабільності національної грошової одиниці, поряд з цим, з метою підвищення рівня здатності фінансової системи протистояти зовнішнім проявам, НБУ запроваджено перехід від режиму фіксованого курсоутворення в межах валютного коридору до гнучкого валютного курсу, що відразу негативним чином позначилося на його динаміці не на користь гривні.

Але з іншого боку, враховуючи значне зменшення обсягів валютних резервів у зв'язку із підтриманням національної грошової одиниці, є виправданим [2, с.27].

Отже, можна зробити висновок, що сутність грошово-кредитного регулювання економіки за допомогою грошово-кредитних інструментів полягає у впливі на грошову пропозицію та ціну кредиту.

Завдання грошово-кредитної політики полягає у створенні умов, за яких економічні агенти, реалізуючи свободу вибору, здійснювали б дії, що збігаються з цілями економічної політики держави.

Цілі грошово-кредитної політики можна поділити на три групи: стратегічні, проміжні, тактичні.

Стратегічні цілі є основними в грошово-кредитній політиці держави. Проміжні та тактичні цілі є індикаторами грошового ринку, які дають змогу відслідковувати загальні макроекономічні тенденції.

Список літератури

1. Про Національний банк України : Закон України від 20 травня 1999 р. № 679-XIV (поточна редакція від 12 серпня 2015 р. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/679-14>).

2. Галушко Ю. П. Сучасні підходи до визначення сутності інструментів монетарного впливу // Фінансово-кредитна система України в умовах інтеграційних і глобалізаційних процесів : зб. тез доп. Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та аспірантів (м. Черкаси, 22–24 квіт. 2015 р.) / МОН України, ДВНЗ «Університет банківської справи». Черкаси : ЧІБС УБС НБУ, 2015. С. 26–29.

3. Монетарна політика Національного банку України: сучасний стан та перспективи змін : монографія / за ред. В. С. Стельмаха. Київ : Центр наук. досліджень Нац. банку України, 2009. 404 с.

4. Шаринська О. Є. Цінова стабільність: сутність та місце у системі цілей грошово-кредитної політики. *Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України*. 2005. Т. 13. С. 24–33.

УДК 657

Лобан А. И., студентка

*Научный руководитель: Виногоров Г. Г., к.э.н., доцент кафедры бухгалтерского учета, анализа и аудита в промышленности
Белорусский государственный экономический университет,
г. Минск, Республика Беларусь*

ВОПРОСЫ РАЗРАБОТКИ СИСТЕМЫ ПОКАЗАТЕЛЕЙ, ХАРАКТЕРИЗУЮЩИХ НАЛОГОВУЮ НАГРУЗКУ СУБЪЕКТА ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ

Налоговая нагрузка – это доля изъятия части дохода экономического субъекта в бюджетную систему и внебюджетные фонды, в форме налогов и сборов, а также иных платежей налогового характера. Регулирование величины налоговой нагрузки создает благоприятные условия для развития отдельных видов экономической деятельности, категорий организаций, территорий. Общепринятые показатели налоговой нагрузки определяются на микроуровне как отношение налоговых платежей к выручке и на макроуровне как отношение налоговых платежей к валовому внутреннему продукту [1, с. 9].